

DĪS MANIBVS
SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI
FRIDERICI VVILHELMII,
DVCIS SAXONIAE, IULIACI, CLI-
VIAE ET MONTANIAE, COMITIS PROVINCIALIS THVRIN-
GIAE, COMITIS LIMITANEI MISNIAE, PRINCIPALI DIGNI-
TATE COMITIS HENNEBERGAE, COMITIS MAR-
CAE ET RAVENSBVRGI, RAVENSTEI-
NI DYNASTAE,

*HEROIS PII, IUSTI, FORTIS, CLEMENTIS, IN-
CLYTI, PACIFICI*

PATRIÆ PATRIS

OPTIMI MAXIMI

HANC PARODIAM ECLOGÆ X. VIRGILIANÆ
SACRAM ESSE VOLVIT

CASPAR SAGITTARIVS, LVNEN-
BVRGENSIS, RECTOR SCHOLAE Salfeldensis.

ALTENBVRGI,

TYPIS BAUERFINCIANIS, clō dlc L XIX.

H. Sax. B
34, 18

Hist. Sax. B. Fasc. 11. 4

Xtremum hunc, DEVS ALME, mihi con-
cede laborem!
Pauca PATRI PATRIAE (sed quæ legat
IPSA PROPAGO
ILLVSTRIS, tanto PATRIAE dignis-
sima PATRE)
Carmina sunt dicenda, neget quis carmina
tanto
HEROI: qui GERMANOS caput extu-
lit inter

HEROAS tantum, quantum longæva cupressus
Exsuperat reliquas prægrandi stipite frondes,
Sic TIBI, cum nomen, decus atque perenne manebit,
Dum *Salæ* ruricolæ interlabere *Thuringos*
Invida non *Momus* dicta intermiscet unquam.
Incipe: FRIDRICI dicamus fata WILHELMI.
Non canimus surdis: respondent omnia montes:
Stant & oves circum, nostri nec pœnitent illas
Nec *TE* lanigeri pecoris, CELSISSIME PRINCEPS
Pœniteat, tondere solens, deglubere nunquam.
Quæ nemora, aut qui vos saltus habuere puellæ
Najades, ante diem cum fata tremenda tulerunt
SAXONIAE columen? juga nam præcella *Salanæ*
Non fecere moram, credo, nec *Plisica Tempe*.
Apta fretis abies fleuit, flevere myricæ,
Quadruplicisque pater fontis, mons *Pinifer* illum
Flevit, & angustos fletus descendit in amnes,
Nec lacrimis caruit *Rhenus*, *Tanaisve* nivalis,
Inque *Giganteus* lacrimas disolvitur *Albis*.
Venit & *Hercyneus* pater, & memorosa *Gabretæ*.
Omnes: O PATRIAE PATER OPTIME MAXIME! quorsum?
Quorsum tendis? abit sublatus ad æthera clamor.
Sancta *Themis* venit, quæ rulis juga vocibus implens:
INGENS JURIS HONOS, DVX SERVANTISSIMVS EQVI,
EXVLAT HIS TERRIS, COELI CONVEXA SEQVITVS.

Ac-

Atque *Sala Præses* venit, cui cura secundæ
 Sortis, & æqvorei cesit tutela tridentis
 Mox quoque *Vulcanus* venit, quem vidimus ipsi
 Ferro fulgentem, cuproque aliisque metallis.
 Et quis præfuerit nunc montibus? inquit, amorem
 Sollicitum, & magnam curam fulva æra requirunt.
 Non *Rhea* fosforem saturabit flava profundum;
 Nunquam regificos thesauros gaza reponet,
 Maxima *Tyrigetæ* fuerit ni cura metalli.
 ODVX, Succesus si tantos TANTVS habebit
 SVCCESOR: TIBI tum quam molliter ossa quiescent!
 Fistula pastorum TE terque quaterque beatum
 In GNATO dicet: cantus cantare periti
 Tyrigetæ reddent, referentque ad sidera voces.
 Venit & agresti capitis *Sylvanus* honore:
 Atque utinam ex nobis unus, nostrique fuisses
 Præsens præsidium gregis, & TIBI frondea tecta
 Heic construxisses, nunquam genus acre luporum
 Incustodito teneroque inhiasset ovili.
 Nec furor alterius rapuisset vitibus uvas,
 Nullaque maturis nocuissent frugibus imbres,
 Arboribus venti, nobis *Chryseidis* iræ.
 Hic gelidi fontes, hic sunt quoque mollia prata,
 Hic nemus, hic violæ nemori & vaccinia nigra.
 Ubera dant saturæ manibus presanda capellæ
 Et gravidæ complent mulctralia candida vaccæ.
 Nam bene adhuc memini, qui TE *Mavortis* in armis
 Tela inter media, atque adversos detinet hostes
 MAGNVS AMOR NOSTRÆ TELLVRIS, frigora nulla,
 Nulli quem venti, nulla est remorata procella.
 Quæ benefacta novo nobis sunt condita versu,
 Atque inter Sylvas, inter spelæa ferarum,
 Sylvestri licet, usque nova modulamur avena.
 Interea arboribus teneris incidere nostros,
 Quos nobis luctus tua tristia fata dederunt,
 Est animus: crescent illæ, nostrique dolores.
 Hos custos ovium, leget hos de glande *Menalcas*
 Vvidus hyberna veniens: non ulla vetabunt
 Frigora, quominus hos venator legerit, hirtos
 Cum venatus apros, aut cervis retia struxit.
 Dixerat. Et rursus ferali turbine clamor

Tollitur in cœlum; rupes sonuere cavatæ,
 Et luci sonuere; tonat cœlum omne tumultu
 MAGNE PATER PATRIAE, PATER OPTIME MAXIME, MA- (GNVM
 PRÆSIDIUM PATRIAE, quo non præstantius ullum
 Præsidium! sine TE non est medicina dolori,
 Nulla malo sine TE fuerit medicina manenti.
 Res nostrum adversæ nunquam mitescere discent
 Adversis: placet usque novos adferre dolores.
 Jam neque sylvestres calami, neque carmina rursus
 Ipsa placent: nunquam cantabitis Arcades ipsi.
 Nec si frigoribus mediis nos æstus haberet,
 Ne calido frigus si ferret Sirtus astro,
 Nec si præcipiti cursu ferremur in undas,
 Finis erit nostris lacrimis, & pausa dolori.
 Hæc saterit, SAXO, civem cecinisse *Selenos*;
 Sed civem, nunc SAXO, tuum susceptus in orbem
 Qui sedet, & *Salici* ludi moderatur habenas,
 Excolit & reliqvas, quas *Julia* tradidit artes.
 At vos Pierides paulo majora canetis
 SAXONIS immensæ laudi, quæ crescit in horas,
 Quantum vere novo viridis se subjicit alnus.
 Nec prius, Autumno quam Ver miscebitur; Æstas
 Aut Brumæ; aut serus Vesper migrabit in Ortum,
 SAXO tuum nomen, laudesque O SAXO! peribunt.

F I N I S.

